

متن پرسش

با عرض سلام و تبریک سال نو. طاعاتتون قبول. خدا خیرتون بده. استاد گرامی بنده حدود چهل سال دارم، مجردم و با پدر و مادر عزیزم زندگی می‌کنم، گاهی تصمیماتی که می‌گیرم با نظر آنها موافق نیست، مثلاً در مسائل عبادی مثل اینکه روزه بگیرم یا نه؟ بنده با توجه به شرایطم، کارهام و توانم برنامه ریزی می‌کنم و شرایط خانه و پدر و مادرم را هم معمولاً مدنظر می‌گیرم و مثلاً یک روزی را روزه می‌گیرم. سوالم این است که اگر پدر و مادرم بنا به نظر و تشخیص خودشان موافق روزه داری بنده نباشند و بهم بگن که روزه نگیرم یا حس کنم که اگر روزه نگیرم راضی تر هستند تکلیف بنده چیست؟ من به دنبال کسب رضایت الهی هستم واقعا نمیدونم در اینطور موارد وظیفه ام چیست؟ اشتیاق به روزه دارم و از طرفی مثل هر انسان دیگری استقلال در رای و اندیشه دارم و در اینطور موارد واقعا مستاصل میشم. لطفا راهنمایی بفرمایید. ممنونم

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: تصور بنده آن است که جنابعالی در این شرایط و در این سن و سال که هستید خودتان بهتر می‌توانید برنامه زندگی خود را شکل دهید. آری! باید سعی کرد آنها را راضی نگه داشت، ولی نه به معنای این که زندگی خود را کلاً در اختیار آنها قرار دهید. موفق باشید